

V Bruselu dne 26.6.2023
COM(2023) 342 final

2023/0214 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784, pokud jde o dobu povolení a oblast působnosti zvláštního opatření odchylovícího se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, které bylo přijato Itálií

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹ (dále jen „směrnice o DPH“) může Rada na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylovající se od uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 26. září 2022, požádala Italská republika o povolení, aby se i nadále mohla odchylovat od článků 206 a 226 směrnice o DPH, pokud jde o požadavky na placení a fakturaci DPH při dodávání zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci, společně s kontrolovanými ústředními a místními orgány veřejné moci a společně s seznamem společností kotovaných na burze cenných papírů.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 8. května 2023, Itálie změnila svou žádost a požádala, aby byl rozsah povolení od 1. července 2025 omezen na dodávání zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci a společně s kontrolovanými ústředními a místními orgány veřejné moci. V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH informovala Komise dopisem ze dne 11. května 2023 o žádosti Italské republiky ostatní členské státy. Dopisem ze dne 12. května 2023 uvědomila Komise Italskou republiku, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Po zavedení systému statistických kontrol Itálie zjistila, že v souvislosti s dodáváním zboží a poskytováním služeb orgánům veřejné moci dochází ke značným podvodům v oblasti DPH. Aby tyto praktiky ukončila, požádala Itálie v roce 2014 o to, aby se splatná DPH za dodávky zboží / poskytování služeb orgánům veřejné moci již neplatila dodavatelům, ale na zvláštní vázaný bankovní účet správce daně. Tento mechanismus je běžně označován jako druh „oddělených plateb“, neboť platba, která je zákazníkem obvykle převedena v plné výši dodavateli (protiplnění za dodávku plus DPH), je rozdělena na: i) na jedné straně protiplnění, které se platí dodavateli zboží nebo poskytovateli služby, a ii) na druhé straně splatnou DPH, jež je placena na vázaný bankovní účet správce daně.

Tato odchylka byla povolena do 31. prosince 2017 prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2015/1401². Tímto rozhodnutím bylo Itálii povoleno odchýlit se od článku 206 směrnice o DPH, pokud jde o platby DPH, a od článku 226 směrnice o DPH, pokud jde o pravidla fakturace.

O tuto odchylku Itálie požádala na omezenou dobu, která jí měla umožnit vypracovat a zavést odpovídající kontrolní politiku a plně využít údaje dostupné z elektronické fakturace. Zavedení povinnosti elektronické fakturace za zboží dodané / služby poskytnuté orgánům veřejné moci umožňující v reálném čase kontrolu jednotlivých transakcí i přesné výše DPH, kterou mají orgány veřejné moci za své nákupy zaplatit, mělo Itálii umožnit kontrolovat dotčené odvětví prostřednictvím zavedených kontrolních technik, aniž by bylo nutné odchýlit se za účelem uplatnění opatření oddělených plateb od směrnice o DPH.

Podle informací, které Itálie poskytla, zavedení elektronické fakturace za zboží dodané / služby poskytnuté orgánům veřejné moci poskytlo správci daně značné množství informací o toku faktur a umožnilo tak kontrolu transakcí i příslušné výše DPH. Další prvek účinného

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Úř. věst. L 217, 18.8.2015, s. 7.

kontrolního systému, totiž povinnost sdělovat správci daně údaje o všech vydaných i přijatých fakturách, však byl zaveden až od 1. ledna 2017. Bylo zapotřebí více času, aby toto opatření začalo účinně fungovat a skutečně přimělo daňové poplatníky více dodržovat daňové povinnosti. Itálie proto požádala o prodloužení odchylky od článků 206 a 226 směrnice o DPH u dodávek zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci.

Itálie navíc odhalila daňové úniky u dodávek pro společnosti, které jsou kontrolovány orgány veřejné moci, a pro malou skupinu čtyřiceti společností, které jsou kotovány na burze cenných papírů. S cílem zamezit těmto daňovým únikům a zajistit, aby nedocházelo k dalším výpadkům veřejných příjmů z DPH, požádala Itálie o rozšíření oblasti působnosti odchylky od článků 206 a 226 směrnice o DPH na dodávání zboží a poskytování služeb výše uvedeným subjektům, které Itálie považovala za stejně spolehlivé jako orgány veřejné moci. Celkem se jedná přibližně o 2 400 společností, přičemž jde o společnosti kontrolované ústředními a místními orgány veřejné moci a asi o čtyřicet společností kotovaných na burze. Itálie očekávala, že rozšíření opatření oddělených plateb na tyto společnosti vyřeší daňové úniky spočívající v neplacení DPH ze strany dodavatelů dotčených subjektů, a v důsledku toho se zvýší příjmy z DPH.

Prodloužení odchylky s její rozšířenou oblastí působnosti bylo povoleno prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784³ do 30. června 2020. Tato odchylka byla dále prodloužena do 30. června 2023 prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2020/1105⁴.

Mechanismus oddělených plateb je součástí balíčku opatření, který Itálie zavedla s cílem bojovat proti daňovým podvodům a daňovým únikům. Tento balíček opatření zahrnuje mimo jiné elektronickou fakturaci a elektronické předávání údajů o denních platbách. Elektronická fakturace byla v některých odvětvích zavedena od 1. července 2018 a v obecné podobě od 1. ledna 2019. Zavedení této povinnosti bylo povoleno prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2018/593⁵. Elektronické předávání údajů o denních platbách vyžaduje, aby daňoví poplatníci zabývající se maloobchodním prodejem a obdobnými činnostmi (bez povinnosti fakturace) uchovávali údaje o denních platbách elektronicky a elektronicky je předávali správci daně *Agenzia delle Entrate*. Posledně zmíněná povinnost nabyla účinnosti dne 1. ledna 2020 a pro daňové poplatníky s obratem nad 400 000 EUR dne 1. července 2019. Tento balíček opatření nahradil jiná kontrolní opatření a umožnil italským správcům daně křížově ověřovat různé operace deklarované hospodářskými subjekty a monitorovat jejich platby DPH. Nejnovější legislativní změny zavedly povinnost okamžitě zpřístupnit daňovým poplatníkům údaje o transakcích podléhajících DPH, tj. transakcích z elektronických faktur, přeshraničních transakcích a elektronických platbách, s cílem usnadnit jim dodržování předpisů. Na základě těchto změn předvyplňuje přiznání k DPH *Agenzia delle Entrate* a jsou vypracovávány pravidelné výměry DPH, které daňoví poplatníci mohou přijmout nebo doplnit.

Jak se uvádí v 7. bodě odůvodnění rozhodnutí 2017/784, jakmile bude tento systém plně zaveden, neměla by být odchylka od směrnice 2006/112/ES již nutná k tomu, aby bylo možné uplatňovat opatření oddělených plateb. Jak je však uvedeno v 8. bodě odůvodnění rozhodnutí 2020/1105, vzhledem k tomu, že v té době šlo o opatření, jež byla zavedena teprve nedávno, bylo by předčasné plně posoudit jejich účinnost. Dále vzhledem k obtížím, které Itálie zažívala v důsledku pandemie COVID-19, měly osoby povinné k dani větší potíže s prováděním potřebných změn ve svých fakturačních systémech, podobně jako daňové správy s přizpůsobením svých systémů kontroly a informačních technologií. Proto by zrušení tohoto

³ Úř. věst. L 118, 6.5.2017, s. 17.

⁴ Úř. věst. L 242, 28.7.2020, s. 4.

⁵ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/593 ze dne 16. dubna 2018, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 99, 19.4.2018, s. 14).

opatření mohlo mít významné negativní dopady na boj proti daňovým únikům a pro výběr DPH, jakož i na správní náklady pro osoby povinné k dani. Z tohoto důvodu bylo povolení pokračovat v uplatňování mechanismu oddělených plateb prodlouženo do 30. června 2023.

Itálie se nicméně domnívá, že mechanismus oddělených plateb a povinná elektronická fakturace přinesly synergie, které vedly k výraznému snížení podvodů v oblasti DPH, a proto by měly i nadále existovat souběžně, neboť oddělené platby jsou nástrojem prevence podvodů, zatímco elektronická fakturace je nástrojem k jejich odhalování.

Podle Itálie spočívá účinnost mechanismu oddělených plateb v tom, že tento nástroj působí v případech daňových úniků preventivně, a zajišťuje tak vyšší příjmy než jakékoli opatření zahrnující následnou kontrolní činnost. I když je případná kontrolní činnost provedena v nejvyšší možné míře včas a okamžitě, následná opatření nemohou vždy zajistit účinné vymáhání ušlé daně. Elektronická fakturace (nebo hlášení údajů o fakturách v případech, kdy elektronická fakturace není povinná) je sice mimořádně účinným opatřením, ale po provedení kontroly se může stát, že subjekt dopouštějící se daňových úniků nemá potřebnou finanční kapacitu na zaplacení dluhu. Z tohoto důvodu Itálie tvrdí, že mechanismus oddělených plateb je velmi účinným nástrojem, pokud příjemce dodržuje daňové předpisy na vyšší úrovni než dodavatel. Itálie se proto domnívá, že tato opatření se vzájemně doplňují, nikoliv nahrazují.

Nicméně v souladu se svým závazkem toto opatření postupně zrušit Itálie dopisem, který Komise zaevidovala dne 8. května 2023, změnila svou žádost tak, aby od 1. července 2025 bylo z oblasti působnosti zvláštního opatření vyňato dodání zboží a poskytnutí služeb společnostem zařazeným na index FTSE MIB burzy *Borsa Italiana*. Tato lhůta umožní osobám povinným k dani, kterých se omezení rozsahu výjimky týká, provést příslušné provozní úpravy a italským orgánům sledovat účinnost opatření a náležitě vyhodnotit případná alternativní opatření.

Je třeba poznamenat, že jedním z dopadů oddělených plateb je skutečnost, že dodavatelé jakožto osoby povinné k dani nemohou započítat DPH placenou na vstupu oproti DPH z dodání zboží / poskytnutí služeb. Může dojít k tomu, že budou neustále ve věřitelské pozici a budou muset žádat daňovou správu o vrácení DPH. Na druhé straně italské orgány za určitých podmínek povolují těmto dodavatelům započítat DPH, kterou neobdrželi od svých zákazníků, oproti jiným daním splatným v Itálii, což limituje problém peněžních toků, který by jinak mohl vzniknout podnikům, které musejí odvádět daně v Itálii. Podle údajů poskytnutých Itálií činila průměrná doba pro vyřízení žádostí o vrácení DPH v roce 2021 obecně 68 dní, zatímco u žádostí týkajících se osob povinných k dani v rámci mechanismu oddělených plateb činila průměrně 63 dní.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti se navrhuje přijmout žádost Itálie o prodloužení povolení odchylky, avšak pouze do 30. června 2026 (nikoli do 31. prosince 2026, jak Itálie požadovala). Tato doba by měla být dostatečná k posouzení účinnosti opatření prováděných s cílem omezit daňové úniky v dotčených odvětvích. Podniky a daňová správa budou navíc do té doby v lepší situaci pro provedení nezbytných úprav ve svých systémech.

Vzhledem k široké oblasti působnosti uvedené odchylky je důležité, aby byla zajištěna nezbytná následná opatření v rámci této odchylky, a zejména aby byl posouzen dopad opatření na objem podvodů v oblasti DPH a na situaci v oblasti vrácení DPH osobám povinným k dani, na které se odchylka vztahuje. Itálie se proto vyzývá, aby do patnácti měsíců od vstupu této odchylky v platnost předložila zprávu o postupu v oblasti vrácení DPH s ohledem na situaci dodavatelů (osob povinných k dani), na které se odchylka vztahuje. Zpráva by měla obsahovat zejména statistiky průměrného času, který je potřebný pro skutečné vrácení DPH uvedeným osobám povinným k dani, a rámcový popis konkrétních problémů, které se v této souvislosti mohly objevit. Tato zpráva by měla rovněž uvádět různá opatření

prováděná za účelem boje proti daňovým únikům u dodávek, na které se odchylka vztahuje, data jejich vstupu v platnost a hodnocení jejich účinnosti.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Odchylka je v souladu s platnými předpisy v této oblasti politiky.

Komise přijala dne 8. prosince 2022 návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk⁶. Jedním z hlavních cílů návrhu je bojovat proti podvodům v oblasti DPH zavedením požadavků na digitální výkaznictví založené na elektronické fakturaci. Tato reforma, jakmile bude schválena, umožní členským státům zavést povinnou elektronickou fakturaci, jak to v současné době činí Itálie, ale odstraní nutnost žádat za účelem zavedení těchto systémů o další odchylky od směrnice o DPH. Jak již bylo uvedeno výše, oznamování údajů správci daně prostřednictvím elektronické fakturace je součástí balíčku opatření, která Itálie přijala spolu s mechanismem oddělených plateb za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH.

Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2019/310⁷ byla Polsku povolena podobná odchylka umožňující použití mechanismu oddělených plateb. Tato odchylka byla původně povolena do 28. února 2022 a později prodloužena do 28. února 2025⁸. Polský systém oddělených plateb zahrnuje dobrovolný a povinný mechanismus oddělených plateb. Povinný systém oddělených plateb se týká dodávání zboží a poskytování služeb placených elektronickými bankovními převody, které se provádí mezi osobami povinnými k dani v oblastech, jež jsou zvláště vystaveny podvodům s DPH a v nichž jsou podvody zjišťovány již mnoho let. V polském povinném systému oddělených plateb provádí oddělování banka, která převádí částku zaplacenou zákazníkem na příslušné účty dodavatele, tj. základ daně na běžný účet obchodníka a částku DPH na obchodníkům vázaný účet pro DPH. Finanční prostředky na vázaném účtu pro DPH vlastní osoba povinná k dani, její možnost s těmito prostředky disponovat je však v zásadě omezena na odvádění splatné DPH správci daně nebo na placení DPH na základě faktur obdržených od dodavatelů.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem je článek 395 směrnice o DPH, který stanoví, že Rada může na návrh Komise jednomyslně kterémukoli členskému státu povolit, aby zavedl zvláštní opatření odchylovající se od této směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, spadá návrh do výlučné pravomoci Evropské unie. Zásada subsidiarity se proto neuplatní.

⁶ COM(2022) 701 final.

⁷ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2019/310 ze dne 18. února 2019, kterým se Polsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylovající se od článku 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 51, 22.2.2019, s. 19.

⁸ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/559 ze dne 5. dubna 2022, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2019/310, pokud jde o povolení udělené Polsku nadále uplatňovat zvláštní opatření odchylovající se od článku 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 108, 7.4.2022, s. 51.

- **Proporcionalita**

Toto rozhodnutí se týká povolení uděleného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

Vzhledem k tomu, že odchylka je časově omezená a vztahuje se pouze na dodávání zboží a poskytování služeb veřejnému sektoru, na společnosti pod kontrolou státu a na společnosti kotované na burze (v případě posledně jmenovaných společností pouze do 1. července 2025), je oblast působnosti zaměřena na konkrétní odvětví, která představují značné problémy, pokud jde o daňové úniky. Zvláštní opatření je tudíž úměrné sledovanému cíli, jímž je boj proti daňovým únikům.

- **Volba nástroje**

Navrhovaným nástrojem je prováděcí rozhodnutí Rady.

Podle článku 395 směrnice o DPH je odchylka od společných pravidel pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivému členskému státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX-POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Neuskutečnily se žádné konzultace se zúčastněnými stranami. Tento návrh se zakládá na žádosti předložené Itálií a týká se pouze tohoto konkrétního členského státu.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů nebylo provedeno, jelikož se neočekává, že návrh bude mít významné hospodářské, environmentální nebo sociální dopady.

Cílem návrhu prováděcího rozhodnutí Rady je prodloužit uplatňování odchylky od článků 206 a 226 směrnice o DPH na zboží dodané / služby poskytnuté orgánům veřejné moci, společností kontrolovaným ústředními a místními orgány veřejné moci a přibližně čtyřiceti společností kotovaným na burze uvedeným na seznamu. Tím, že ukládá povinnost uhradit splatnou daň na zvláštní bankovní účet správce daně, je cílem návrhu prováděcího rozhodnutí Rady v první řadě boj proti daňovým únikům spočívajícím v neplacení DPH dodavateli subjektů uvedených na seznamu. Opatření v současné době uplatňovaná Itálií se osvědčila jako účinný nástroj pro dosažení tohoto cíle.

Podle údajů, které Itálie poskytla, vede provádění opatření k nárůstu plateb o přibližně 4,6 miliardy EUR ročně. Tato částka byla stanovena správcem daně *Agenzia delle Entrate* po zvážení skutečnosti, že pro dodavatele státní správy (*Pubblica Amministrazione – PA*) je za stejné transakce součet nižší DPH na výstupu skutečně zaplacené po zavedení mechanismu oddělených plateb, očištěný o zvýšení náhrad a vracení, nižší než platby provedené PA týkající se stejných transakcí. Z další analýzy provedené Itálií vyplývá, že tento účinek zůstal stabilní během všech let, kdy bylo opatření prováděno v plném rozsahu. Itálie se obává, že zrušení tohoto opatření by mohlo vést ke ztrátě příjmů ve stejném rozsahu v době, kdy se Itálie stále potýká se značným výpadkem příjmů z DPH.

Dalším účinkem, který je třeba vzít v úvahu, je to, že dodavatelé v rámci tohoto systému nepřijímají DPH od svých klientů. Proto musí častěji žádat o vrácení DPH, pakliže nemohou tuto DPH započítat oproti jiným daním splatným v Itálii. Aby se zabránilo negativnímu dopadu na tyto osoby povinné k dani, tím spíše, pokud tito dodavatelé nejsou usazeni v Itálii,

je třeba, aby vrácení DPH fungovalo řádně a probíhalo včas. Podle Itálie průměrná doba vyřízení vrácení daně v podstatě odpovídá tříměsíční lhůtě stanovené vnitrostátními právními předpisy⁹. Díky přednostnímu vyřizování těchto žádostí se dále zkracuje doba vyřízení u společností, na které se vztahuje mechanismus oddělených plateb. Zavedení elektronické fakturace navíc usnadnilo vyřizování žádostí jako celek, což přispělo k souhrnnému zkrácení doby potřebné k vyřízení žádostí o vrácení daně. Podle údajů, které Itálie poskytla, činila v roce 2021 průměrná doba vyřízení vrácení daně 68 dní, zatímco u žádostí v rámci oddělených plateb to bylo v průměru 63 dní.

- **Základní práva**

Návrh nemá žádné důsledky pro ochranu základních práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Opatření nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

⁹ Článek 38a výnosu prezidenta republiky č. 633 ze dne 26. října 1972.

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784, pokud jde o dobu povolení a oblast působnosti zvláštního opatření odchylovajícího se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, které bylo přijato Itálií

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹, a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2015/1401² bylo Itálii do 31. prosince 2017 povoleno požadovat, aby daň z přidané hodnoty (DPH) splatná za dodání zboží a poskytnutí služeb orgánům veřejné moci byla těmito orgány zaplacená na zvláštní vázaný bankovní účet správce (dále jen „zvláštní opatření“). Zvláštní opatření představovalo odchylku od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla pro placení a fakturaci DPH.
- (2) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784³ bylo Itálii povoleno uplatňovat toto zvláštní opatření do 30. června 2020 a jeho oblast působnosti byla rozšířena tak, aby zahrnovala dodávky pro určité společnosti, které jsou kontrolovány orgány veřejné moci, a pro společnosti kotované na burze, jež jsou zařazeny na index Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (FTSE MIB). Platnost tohoto povolení byla následně prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2020/1105 prodloužena do 30. června 2023⁴.
- (3) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 26. září 2022, požádala Itálie o prodloužení tohoto povolení do 31. prosince 2026. Dopisem, který Komise zaevidovala dne 8. května 2023, Itálie požádala, aby oblast působnosti zvláštního opatření byla od 1. července 2025 omezena na dodání zboží a poskytnutí služeb orgánům veřejné moci a některým společnostem kontrolovaným orgány veřejné moci.
- (4) Dopisem ze dne 11. května 2023 Komise informovala ostatní členské státy o žádosti, kterou Itálie předložila. Dopisem ze dne 12. května 2023 Komise Itálii oznámila, že má k dispozici všechny údaje nezbytné k posouzení žádosti.
- (5) Toto zvláštní opatření je součástí balíčku opatření, který Itálie zavedla s cílem bojovat proti daňovým podvodům a daňovým únikům. Tento balíček opatření, včetně povinnosti elektronické fakturace, která je povolena prováděcím rozhodnutím Rady

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Úř. věst. L 217, 18.8.2015, s. 7.

³ Úř. věst. L 118, 6.5.2017, s. 17.

⁴ Úř. věst. L 242, 28.7.2020, s. 4.

(EU) 2018/593⁵, nahradil jiná kontrolní opatření a umožňuje italským správcům daně křížově ověřovat různé operace deklarované hospodářskými subjekty a monitorovat jejich platby DPH.

- (6) Itálie má za to, že v kontextu balíčku zavedených opatření zkracuje povinná elektronická fakturace dobu, kterou daňová správa potřebuje k tomu, aby se dozvěděla o existenci potenciálního případu daňového podvodu či úniku. Itálie má nicméně rovněž za to, že při neexistenci mechanismu oddělených plateb, který byl zaveden zvláštním opatřením, by po provedení křížové kontroly mohlo být vymáhání od subjektů dopouštějících se daňových úniků nebo podvodů nemožné, pokud jsou v insolvenční. Mechanismus oddělených plateb jakožto opatření *ex ante* se totiž ukázal být vysoce účinným a doplňujícím povinnou elektronickou fakturaci, která je opatřením *ex post*.
- (7) Itálie se opakovaně zavázala, že nebude usilovat o obnovení zvláštního opatření umožňujícího uplatnění mechanismu oddělených plateb, jakmile bude plně proveden soubor opatření, která Itálie zamýšlela uplatnit. Itálie se však domnívá, že vzhledem k účinnosti zvláštního opatření a jeho synergii s ostatními uplatňovanými opatřeními, zejména s povinností elektronické fakturace, by mělo být zvláštní opatření prodlouženo, aby se zabránilo oslabení úsilí o snížení výpadku příjmů z DPH v Itálii. Itálie nicméně v zájmu dodržení svého závazku postupně ukončit zvláštní opatření změnila svou žádost tak, aby od 1. července 2025 bylo z oblasti působnosti zvláštního opatření vyloučeno dodávání zboží a poskytování služeb společnostem kotovaným na burze, jež jsou zařazeny na index Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (FTSE MIB). Tato lhůta umožní osobám povinným k dani, kterých se omezení rozsahu zvláštního opatření týká, provést příslušné provozní úpravy a italskému správci daně sledovat účinnost zvláštního opatření a náležitě vyhodnotit případná alternativní opatření.
- (8) Jedním z dopadů tohoto zvláštního opatření je, že dodavatelé jakožto osoby povinné k dani nemohou započítat DPH placenou na vstupu oproti DPH obdržené z dodání zboží/poskytnutí služeb. Tito dodavatelé mohou být neustále v úvěrové pozici a mohou potřebovat požádat správce daně o skutečné vrácení této DPH zaplacené na vstupu. Podle informací, které Itálie předložila, mají osoby povinné k dani, které provádějí transakce, jež podléhají režimu oddělených plateb, v rozsahu přeplatku vyplývajícího z těchto transakcí, nárok na přednostní vyplacení příslušných přeplatků DPH. Tato praxe znamená, že žádosti o vrácení daně související s mechanismem oddělených plateb jsou vyřizovány přednostně, a to jak v průběhu předběžného šetření, tak při výplatě splatných částek v porovnání s neprioritním vrácením daně.
- (9) Požadovaná odchylka by měla být časově omezena, aby bylo možné posoudit, zda je zvláštní opatření přiměřené a účinné. Toto povolení by tedy mělo být prodlouženo do 30. června 2026, což by skýtalo dostatek času pro posouzení účinnosti opatření prováděných Itálií s cílem snížit daňové úniky v dotčených odvětvích.
- (10) Pro zajištění nezbytných následných opatření v rámci této požadované odchylky, a zejména posouzení dopadu na vrácení DPH osobám povinným k dani, na které se tato odchylka vztahuje, by Itálie měla mít povinnost předložit do září 2024 Komisi zprávu o celkové situaci, a zejména o průměrné době potřebné pro vrácení DPH osobám povinným k dani a o účinnosti tohoto zvláštního opatření a jakýchkoli jiných opatření

⁵ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/593 ze dne 16. dubna 2018, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylovající se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 99, 19.4.2018, s. 14).

prováděných Itálií s cílem snížit daňové úniky v dotčených odvětvích. Uvedená zpráva by měla obsahovat seznam různých prováděných opatření společně s datem jejich vstupu v platnost.

- (11) Zvláštní opatření je úměrné sledovaným cílům, protože je časově omezené a vztahuje se pouze na odvětví, která představují značné problémy, pokud jde o daňové úniky. Zvláštní opatření navíc nevyvolává riziko, že by se daňové úniky přesunuly do jiných odvětví nebo do jiných členských států.
- (12) Zvláštní opatření nebude mít negativní vliv na celkovou výši daňových příjmů vybranou ve fázi konečné spotřeby a nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.
- (13) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2017/784 se mění takto:

- 1) V článku 1 se zrušuje třetí odrážka.
- 2) V čl. 3 druhém pododstavci se datum „30. září 2021“ nahrazuje datem „30. září 2024“.
- 3) V článku 5 se datum „30. června 2023“ nahrazuje datem „30. června 2026“.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

Ustanovení čl. 1 bodu 1 se však použije až ode dne 1. července 2025.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*